

[Aksel Larsen.]

som en flok idioter eller galninge, men jeg tror ikke, man kan betragte dem som privatmænd.

Udenrigsministeren ville bevise, at hvad jeg havde sagt om Grønland, var helt hen i vejret, og at det, jeg havde sagt om et stort hospital i Grønland, måtte være fremkommet som resultat af mine spekulationer over disse emner, for der var ikke noget hospital på Grønland med 20 000 sengepladser. Jeg har ikke spekuleret over det, og jeg har ikke været på Blue West One, men jeg har læst „Nationaltidende“ for den 16. oktober 1946, hvor Steen Albrechtsen, der var udsendt af „Nationaltidende“, skriver:

„Efter endnu et par kilometers kørsel forbi amfibieflyvemaskiner, bilkirkegårde og barakker når vi bunden af basen. Her ligger hospitalets grå længer under stejle fjeldvægge og fjerne skummende vandfald. Hospitalet kan tage 15—20 patienter...“

(Hans Hedtoft: Det var en fortællelse.)

„...15 000—20 000 patienter.“

Jeg har for een gangs skyld anledning til at takke det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Altså: „15 000—20 000 patienter“.

Udenrigsministeren siger, at det er udslag af feberfantasier hos mig, når jeg siger, at der er et sådant hospital. Udenrigsministeren siger, at det eneste formål med Grønlandstraktaten er forsvaret af Grønland. Må jeg spørge: Hvem frygter man skal angribe Grønland? Udenrigsministeren siger, at de kilometerberegninger, som jeg her har citeret, viser, at hvis en fjende af USA havde hånd om Grønland, havde man derigennem korte angrebsveje til USA's og Vesteuropas industricentre. Ja, men de pågældende beregninger gik ud på, at der fra Grønland var kort vej til Sovjetunionens industricentre.

Udenrigsministeren vender sig forarget mod mit spørgsmål om, hvad man ville gøre ved en anmodning om også at besætte Færøerne, og siger, at der foreligger ikke et sådant amerikansk ønske. Jeg er ikke forvænt med udenrigsministerielle officielle dementier, som ikke er sat på skruer, så det forbavser mig ikke, at dette også er sat på skruer. Udenrigsministeren siger nemlig: lad mig lige for en ordens skyld tilføje, at der ikke er tale om besættelse af Grønland

og Island. — Ja, man må undskylde mig: vi betragter det, der sker med Grønland og Island, som amerikansk besættelse; når noget lignende sker med Færøerne, vil vi også betragte det som en besættelse.

Så er der endelig udenrigsministerens påstand om, at Danmarks forhold til Sovjetunionen skades af kommunisterne, en påstand, som udenrigsministeren fremsatte, efter at han lige havde takket det ærede medlem hr. Hans Hedtoft for den tale, det ærede medlem holdt i går, og som var fuldkommen på linie med det ærede medlems antisovjetiske tale i dag. Ja, men det ændrer jo ikke det forhold, at det er de atlantiske partiers presse, der driver en sanseløs ophidselseskampagne fuld af usandfærdige oplysninger om Sovjetunionen. Det ændrer ikke det forhold, at den højtærede udenrigsministers egne fremtrædende partifæller og den højtærede udenrigsministers egen presse, deriblandt KU-bladet, på det voldsomste søger at tilsmudse Sovjetunionens herværende gesandt, uden at det behager udenrigsministeren så meget som at tage afstand fra det. Man skal lade være med at komme med den påstand, at når man siger offentligt kendte kendsgerninger, så skulle det skade vort forhold til udlandet. Jeg tror nok, at andre magters ledere selv kan regne ud, hvad hensigten er med Atlantpagten. Heroverfor står kommunisternes bestræbelser for at bringe redelige oplysninger om Sovjetunionen og kommunisternes kamp for, at Danmark skal føre en alliancefri udenrigspolitik med et godt forhold til alle andre lande, som ønsker et godt forhold til os.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har i går med patos spurgt os kommunister, hvorfor vi ikke sagde sandheden om Danmark og Vesteuropa, når vi dog ved, at det danske folk vil fred og ikke krig, og når vi ved, at Atlantpagten for alle de vesteuropæiske folk var dikteret af ønsket om at undgå krig. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spurgte os, hvorfor vi fremstiller de vesteuropæiske folk som krigsgale mennesker, der forbereder sig på at overfalde Rusland. Da min korte replik til det ærede medlem i går ikke kom ud i radioen, henstiller jeg, at denne kommer ud. Vi har aldrig fremstillet det sådan, at de vesteuropæiske folk skulle være krigsgale eller ønske krig. Tværtimod, vi har erklæret og erklærer, at